

Õe õpetus

Kuule öde kui ma õppe
 Soorem sõpar kuima noma.
 Enne anna jätat alla
 jätat alla pöö pööle.
 Käid sõnõsta mõlmas
 Kuuned raim raudmista
 Sooned liida liidmista
 Hu pikõsta liimista
 Ära tee efale häbi
 Ära tee emale häbi
 Wellele werista wihada
 Sõparale sõimu suuri
 Ära usu nisa kella,
 Uija keelta porji meelta
 Uija om keelil uergema
 Põis om meelil mefina
 Põis putal pimela ööle,
 Kaunul päwa walgela.

10

Siindi anni ma efale.

Siindi anni ma efale,
 Siindi anni ma emale
 Et panid kangele mehele,
 Daga kolme kuja mõõla

Uido oli mõõla ihnap mõõla
 Toine mõõla kuja mõõla
 Kolmas mõõla ihnap mõõla
 Ihnap mõõla tommas hilla
 Kuja mõõla tommas hilla
 Ihnap mõõla tommas hilla
 Jüli werine welile
 Umine oma emale.
 Oma oma emale,
 Hu nõi kangele tulewat
 Ule ilma helakwad:
 Sooske porji, joutke porji,
 Kuurte ja wärat warusta
 Uija hummis rõngastel
 Paha see siia paanu
 Keda siia hanimu oht
 Kaati, minna waati
 Kõs mu tekili tereti
 Kõs tekili tereti
 Kõs ojus ohjadelt
 Kõs ojus ohjadelt
 Kõs wõll piitõsa pensta
 Kõs wõll piitõsa pensta.
 Epa lats hakkil hargo lapma
 Epa paxil paxa panema
 Tõs wõl wõrda wõl tui
 Kõs lats piitõs raimma
 - Emale emale
 Ei ma's sõrgi sõrgi, tõlle

Sõpp om alla, waht om pääl
 Sõpp om jätat alla.

11.

Õis sellipäest.

Õisõki jüsi: seppärasta
 Et mu wanas wõnnubast
 Ealips iteldast.
 Kõs ma egi ca tägi,
 Laito ma laduani mälet:
 Kõsõk hinni tükaina
 Kõsõk päwa päide linna,
 Edesta pen-pyana.
 Kõsõk wõrwa fegi kaaki
 Kõsõk nõrgub fegi kõi
 Kõsõk mind riigut kõi
 Kõsõk õfõn nõrgutadi.
 Kuule kulla hella welle,
 Kui sa'i tää ma juhata
 Kõsõk om faja suwine
 Sõsõk om faja suwine
 Kõsõk om ilma igane
 Põkõk om ilma igane.
 Kõsõk nõnda kõi om loodu
 Kõsõk nõnda kõi kõi.